

Sygn. akt II K 44/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Dorota Janek**

Protokolant: Aneta Jaworska

przy udziale Prokuratora Joanny Bocheńskiej

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2022 roku, 20 września 2022 roku i 16 lutego 2023 roku

sprawy **P. B.** s. A. i T. z domu P.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 października 2019r. w N. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki (...) nr. rej. (...) w obrębie skrzyżowania jezdni ulic (...) poruszając się jezdnią ul. (...) z zamiarem wykonania manewru skrętu w lewo w ulicę (...) nie zachował wynikającej z art. 25 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” obowiązku zachowania szczególnej ostrożności i nie zastosował się do znaku A-7 nakazującego mu ustąpienia pierwszeństwa pojazdom poruszającym się jezdnią ulicy (...), a także nieprawidłowo obserwował sytuację na drodze, w wyniku czego nie upewniwszy się co do możliwości wjazdu na skrzyżowanie wjechał na nie doprowadzając do zderzenia kierowanego przez siebie pojazdu z jadącym jezdnią ulicy (...), od jego lewej strony, motocyklem marki (...) nr. rej. (...) kierowanym przez K. H. (1), który w skutek zderzenia pojazdów upadł na jedną doznając obrażeń ciała w postaci wielopoziomowych złamań żeber prawych III-XI w odcinkach tylnych i żebra VIII lewego w części przykręgosłupowej, rozerwania mięszu płuca prawego z obecnością krwiaka w jamie opłucnej, stłuczenia płuc z wysiękiem z lewej jamy opłucnej, ostrej niewydolności oddechowej, kompresyjnego złamania trzonu kręgu Th 8 w zakresie I, II i III kolumny, z zachowaną tylną ścianą trzonu kręgu i ze szczeliną złamania przechodzącą przez prawoboczną część przynasady i łuku kręgu, wielołamowego złamania czaszki w okolicy otworu owalnego po stronie lewej stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. zaś K. H. (1) prowadząc kierowany przez siebie motocykl z prędkością przekraczającą administracyjnie dopuszczalną w tym miejscu prędkość przyczynił się do przedmiotowego wypadku

tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego P. B. za winnego tego, że w dniu 22 października 2019r. w N. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki (...) nr. rej. (...) w obrębie skrzyżowania jezdni ulic (...) poruszając się jezdnią ul. (...) z zamiarem wykonania manewru skrętu w lewo w ulicę (...) nie zachował wynikającej z art. 25 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” obowiązku zachowania szczególnej ostrożności i nie zastosował się do znaku A-7 nakazującego ustąpienia pierwszeństwa pojazdom poruszającym się jezdnią ulicy (...), a także nieprawidłowo obserwował sytuację na drodze, w wyniku czego nie upewniwszy się co do możliwości wjazdu na skrzyżowanie wjechał na nie doprowadzając do zderzenia kierowanego przez siebie pojazdu z jadącym jezdnią ulicy (...), od jego lewej strony, motocyklem marki (...) nr. rej. (...) kierowanym przez K. H. (1), który w wyniku zderzenia pojazdów doznał obrażeń ciała w postaci wielopoziomowych złamań żeber prawych III-XI w odcinkach tylnych i żebra VIII lewego w części przykręgosłupowej, rozerwania mięszu płuca prawego z obecnością krwiaka w jamie opłucnej, stłuczenia płuc z wysiękiem z lewej jamy opłucnej,

ostrej niewydolności oddechowej, kompresyjnego złamania trzonu kręgu Th 8 w zakresie I, II i III kolumny, z zachowaną tylną ścianą trzonu kręgu i ze szczeliną złamania przechodzącą przez prawoboczną część przynasady i łuku kręgu, wieloodłamowego złamania czaszki w okolicy otworu owalnego po stronie lewej stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. zaś K. H. (1) prowadząc bez uprawnień kierowany przez siebie motocykl z prędkością przekraczającą administracyjnie dopuszczalną w tym miejscu przyczynił się do przedmiotowego wypadku tj. przestępstwa z art. 177 § 2 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na mocy art. 46 § 2 kk orzeka oskarżonemu P. B. środek kompensacyjny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonego K. H. (1) w kwocie 2 500 (dwa tysiące pięćset) złotych;

III. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego P. B. w okresie próby do informowania Sądu na piśmie, raz na kwartał o przebiegu okresu próby;

IV. na zasadzie art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonego P. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części tj. kwotę 1000 (jeden tysiąc) złotych tytułem wydatków oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty sądowej i na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. H. (1) kwotę (...) (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 44/21	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			

0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. B.	<p>w dniu 22 października 2019r. w N. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki (...) nr rej. (...) w obrębie skrzyżowania jezdni ulic (...) poruszając się jezdnią ul. (...) z zamiarem wykonania skrętu w lewo w ulicę (...) nie zachował wynikającego z art. 25 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” obowiązku zachowania szczególnej ostrożności i nie zastosował się do znaku A-7 nakazującego ustąpienia pierwszeństwa pojazdom poruszającym się jezdnią ulicy (...), a także nieprawidłowo obserwował sytuację na drodze, w wyniku czego nie upewniwszy się co do możliwości wjazdu na skrzyżowanie wjechał na nie doprowadzając do zderzenia kierowanego przez siebie pojazdu z jadącym jezdnią ulicy (...), od jego lewej strony, motocyklem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez K. H. (1), który w wyniku zderzenia</p>	

		<p>pojazdów doznał obrażeń ciała w postaci wielopoziomowych złamań żeber prawych III-XI w odcinkach tylnych i żebra VIII lewego w części przykręgosłupowej, rozerwania mięszu płuca prawego z obecnością krwiaka w jamie opłucnej, stłuczenia płuc z wysiękiem z lewej jamy opłucnej, ostrej niewydolności oddechowej, kompresyjnego złamania trzonu kręgu Th 8 w zakresie I, II i III kolumny, z zachowaną tylną ścianą trzonu kręgu i ze szczeliną złamania przechodzącą przez prawoboczną część przynasady i łuku kręgu, wieloodłamowego złamania czaszki w okolicy otworu owalnego po stronie lewej stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. zaś K. H. (1) prowadząc bez uprawnień kierowany przez siebie motocykl z prędkością przekraczającą administracyjnie dopuszczalną w tym miejscu, przyczynił się do przedmiotowego wypadku.</p>	
<p>Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 22 października 2019r. w N. około godz.15.45 osk. P. B. kierując samochodem</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>251-252, 152</p>	

<p>marki (...) nr. rej. (...) poruszał się jezdnią ul. (...) z zamiarem wykonania manewru skrętu w lewo w ulicę (...). W tym celu zbliżając się do skrzyżowania włączył w samochodzie lewy kierunkowskaz.</p> <p>Warunki drogowe były dobre, jezdnia sucha, widoczność dobra.</p>			
zeznania św. W. L.	252-253, 65, 163		
opinia biegłego główna i uzupełniająca	118-132, 179-183, 267-273, 348-349		
<p>W tym czasie pokrzywdzony K. H. (1) nie posiadając uprawnień do kierowania motocyklem poruszał się motocyklem marki (...) nr rej. (...) jadąc boczną ulicą do ul. (...) (znajdującą się po jej lewej stronie patrząc w kierunku centrum). Wyjazd z tej uliczki na główną ul. (...) znajdował się w odległości 145 m od miejsca gdzie stał samochód oskarżonego przed skrzyżowaniem ul. (...) i ul. (...). Pokrzywdzony włączył się do ruchu wjeżdżając na jezdnię ul. (...) przed samochodem św. W. L.. W tym miejscu na ul. (...) obowiązywało administracyjne ograniczenie prędkości do 50 km/h.</p>	opinia biegłego główna i uzupełniająca	118-132, 179-183, 267-273, 348-349	
Motocykl S. kierowany przez pokrzywdzony posiadał 6 biegową	opinia biegłego główna i uzupełniająca	118-132, 179-183, 267-273, 348-349	

<p>skrzynię, moc silnika 67 KM. Mógł osiągnąć maksymalną prędkość 185 km/h, z przyspieszeniem 0-100km w ciągu 4,2 s.</p> <p>K. H. (1) po wjechaniu na ul. (...) zaczął łagodnie przyspieszać kierowanym motocyklem wykorzystując do tego około 30% technicznych możliwości swojego pojazdu i po przejechaniu w czasie 8,3 s około 69 m jego motocykl osiągnął prędkość rzędu 60-64 km/h.</p>			
<p>Oskarżony kierowanym przez siebie samochodem zatrzymał się przed skrzyżowaniem ul. (...) z ul. (...) przed pionowym znakiem A-7 ustęp pierwszeństwa przejazdu. Spojrzał w prawą stronę, skąd nic nie nadjeżdżało, a następnie w lewą stronę, zobaczył nadjeżdżające stamtąd jeden za drugim trzy samochody. Przed nimi jechał motocykl S. kierowany przez K. H. (1), którego oskarżony nie zauważył. Uznał, że samochody które zobaczył są jeszcze na tyle daleko, że może bezpiecznie wykonać manewr skrętu w lewo.</p>	<p>częściowo zeznania K. H. (1)</p>	<p>252, 65, 144-145</p>	
<p>częściowo zeznania św. W. L.</p>	<p>252-253, 65, 163</p>		
<p>opinia biegłego</p>	<p>118-132, 179-183, 267-273, 348-349</p>		

<p>Oskarżony ruszył wolno samochodem z ul. (...) wjeżdżając na skrzyżowanie z ul. (...), kierował się prostopadle do osi jezdni gdzie chciał skręcić w lewo. Przejechał wolno po pasie jezdni około 2,5 m. W tym czasie motocykl pokrzywdzonego nadjeżdżając ulicą (...) od jego lewej strony, znajdował się w odległości około 36 m od jego samochodu. Motocyklista widząc przejeżdżający po jego pasie samochód S. użył klaksonu ostrzegając oskarżonego który na ten odgłos zatrzymał pojazd i dopiero wtedy zobaczył nadjeżdżający motocykl.</p>	<p>opinia główna i uzupełniająca</p>	<p>118-132, 179-183, 267-273, 348-349</p>	
<p>K. H. (1) by uniknąć zderzenia z samochodem podjął decyzje o hamowaniu, do czego użył wyłącznie hamulca koła tylnego. Wtedy jego motocykl był już w odległości 12,5 m od miejsca gdzie zatrzymał się samochód oskarżonego. Użycie hamulca koła tylnego spowodowało jego blokowanie (tylne koło przesunęło się w lewo w stosunku do prostoliniowego toru jazdy). Pokrzywdzony hamował swoim motocyklem przez długość około 7,2 m. Blokowanie koła i utrata prostoliniowego toru jazdy spowodowało poślizg motocykla przez co utracił on stateczność,</p>			

<p>przechylił się na prawy bok i jadąc dalej naprzód tarł po asfalcie najbardziej wystającą częścią tj. podnóżkiem. W dalszym ciągu rozpedzony motocykl jadąc naprzód tracił stateczność przechylając się jeszcze bardziej na prawo co spowodowało że jego plastikowa owiewka dotykać asfaltu i trzeć po nim. Na końcu motocykl przewrócił się całkowicie na prawy bok i tak sunąc po asfalcie uderzył w samochód oskarżonego z prędkością 45-50 km/h, manetka biegów znajdowała się na pozycji 3.</p>			
<p>ustana opinia uzupełniająca opinia główna i pisemne uzupełniające</p>	<p>348-349 118-132, 179-183, 267-273,</p>		
<p>Pierwszy kontakt z samochodem oskarżonego miała owiewka motocykla, reflektory, zegary które uderzyły w oponę przedniego koła, a przednie koło motocykla w tym czasie wsunęło się pod przedni zderzak samochodu. (...) uderzenia spowodowała dociśnięcie kierownicy motocykla do zbiornika jego paliwa, zniszczenie owiewki, dociśnięcie zegarów do kierownicy motocykla. Ciało motocyklisty uderzyło zaś w stalowy próg i przednie drzwi S.. Siła bezwładności</p>	<p>opinia główna i uzupełniające</p>	<p>118-132, 179-183, 267-273, 348-349</p>	

<p>spowodowała uniesienie tylnej części motocykla do góry i uderzenie lewej manetki kierownicy w błotnik samochodu. Siła uderzenia motocykla wywołała przesunięcie przodu samochodu S. zgodnie z ruchem motocykla i jego obrót w stosunku do pierwotnej prostopadłej pozycji w której się zatrzymał. Gdy motocykl uderzył w przednią część opony przedniego koła samochodu siła uderzenia spowodowała przekierowanie kół samochodu maksymalnie w prawo i uszkodzenie jego układu kierowniczego skutkującego wyciekami płynu wspomagania.</p>			
<p>protokoły oględzin uszkodzeń motocykla i samochodu marki S.</p>	<p>6-9</p>		
<p>dokumentacja fotograficzna i protokół oględzin miejsca wypadku</p>	<p>168-169</p>		
<p>W wyniku zderzenia motocykla z samochodem oskarżonego pokrzywdzony K. H. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wielopoziomowych złamań żeber prawych III-XI w odcinkach tylnych i żebra VIII lewego w części przykręgosłupowej, rozerwania mięszu płuca prawego z obecnością krwiaka w jamie opłucnej, stłuczenia płuc</p>	<p>opinia biegłego medyka</p>	<p>84</p>	

<p>z wysiękiem z lewej jamy opłucnej, ostrej niewydolności oddechowej, kompresyjnego złamania trzonu kręgu Th 8 w zakresie I, II i III kolumny, z zachowaną tylną ścianą trzonu kręgu i ze szczeliną złamania przechodzącą przez prawoboczną część przynasady i łuku kręgu, wieloodłamowego złamania czaszki w okolicy otworu owalnego po stronie lewej stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.</p>			
<p>W momencie wypadku oskarżony P. B. i pokrzywdzony K. H. (1) byli trzeźwi.</p>	<p>opinia Laboratorium (...) w K.</p>	<p>42-43</p>	
<p>protokół badania trzeźwości oskarżonego</p>	<p>10</p>		
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	oskarżony złożył wyjaśnienia w których przyznał się, że nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu motocykliście ale jednocześnie wyjaśnił, że gdyby motocyklista jechał wolniej to skutki wypadku byłyby mniejsze. Zanim oskarżony wyjechał na ul. (...) spojrział w lewo. Widział nadjeżdżające stamtąd samochody (około 3) ale były jeszcze dość daleko dlatego uznał, że może wykonać bezpiecznie manewr skrętu w lewo. Ruszył z podporządkowanej i gdy dojeżdżał do osi jezdni ul. (...) usłyszał klakson z lewej strony dlatego zatrzymał samochód i zobaczył, że stamtąd nadjeżdża dosyć szybko motocykl, który był dla niego zaskoczeniem bo go wcześniej nie widział. Gdy go zobaczył motocykl był jeszcze w pionie, za chwilę "położył" się na prawej swojej stronie, dopiero potem przewrócił się i sunął po jezdni aż uderzył w jego samochód. (...) uderzył w jego przednie lewe koło, a	

	<p>motocyklista w przednie lewe drzwi. Oskarżony wysiadł drugimi drzwiami by zobaczyć co stało się motocykliście, mężczyzna był nieprzytomny. Zadzwoił po pogotowie i przy pomocy drugiego mężczyzny który wysiadł z samochodu jadącego za motocyklistą postawił motor na podnóżku by nie wylewało się z niego paliwo. Przed Sądem oskarżony przeprosił K. H. (1) za spowodowanie wypadku. Wcześniej nie miał się jak z nim skontaktować żeby ustalić czy żyje i przeprosić go, nie znał jego danych, a nikt nie chciał mu ich udostępnić. Nadto twierdził, że jest długoletnim kierowcą, nigdy nie miał choćby kolizji i nie daje mu spokoju przez cały czas to jak się mogło stać, że nie zauważył motocyklisty gdy spojrział w lewo zanim wyjechał na ul. (...). W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego są spontaniczne i polegają na prawdzie, korelują bowiem z rekonstrukcją wypadku dokonaną przez biegłego sądowego w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i zabezpieczone na miejscu zdarzenia ślady.</p>	
<p>częściowo zeznania K. H. (1)</p>	<p>Sąd uwzględnił zeznania pokrzywdzonego tylko w części dotyczącej okoliczności wyjazdu przez niego z ulicy bocznej po lewej stronie</p>	

(patrzac w kierunku centrum) glownej ulicy (...) naprzeciwko sklepu (...) i wlaczenia sie do ruchu bo zostal wpuszczony przez jakiegoś kierowcę na ul. (...). W tej części jego zeznania korelowaly z ustalonym stanem faktycznym który potwierdzil biegly sądowy w swojej opinii.

Pokrzywdzony utrzymywal ze pozostalej części zajścia nie pamietal, z uwagi na dlugi okres spiaczki w której przebywal po doznaniu obrażeń z wypadku. Nie uwzględniono jego zeznan w tym zakresie gdzie podal, ze wlaczajac sie do ruchu na ul. (...) jechal z predkoscia 10-20 km/h bo silnik w motorze mial zimny i w takich sytuacjach jechal wolno, zeby go najpierw rozgrzac, a dopiero pozniej dodawal gazu. Zaprzeczyl by jechal poprzez dodawanie gazu "do dechy".

Biegly sądowy wykazal w swojej opinii, ze odcinek 145 m dzielacy miejsce gdzie K. H. (1) wlaczyl sie do ruchu i miejsce zderzenia z samochodem, byl wystarczajacy by motocyklista prowadzac bardzo lagodnie przyspieszenie osiagnal predkosc swojego pojazdu w granicach 60-64 km/h, wykorzystujac do tego 30 % mocy silnika co wskazuje, ze pokrzywdzony nie musial dodawac gazu

	<p>"do dechy" by osiągnąć prędkość rzeczywistą w granicach wskazanych przez biegłego, potrzebował do tego zaledwie 8,3 s uwzględniając parametry techniczne jego motocykla. Należy przy tym podkreślić, że taki stan rzeczy potwierdzało powypadkowe położenie manetki biegów w jego motocyklu na poz. 3 co wykluczyło jazdę prędkością 10-20 km. jak wskazał pokrzywdzony.</p>	
częściowo zeznania św. W. L.	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka nie odzwierciedlały przebiegu wypadku. Wprawdzie świadek był kierowcą samochodu jadącego bezpośrednio za K. H. (1) przez co siłą rzeczy widział przebieg wypadku, niemniej jego zeznania pozostają odosobnione w stosunku do pozostałego materiału dowodowego. Przede wszystkim świadek zeznał, że w tym czasie gdy zaistniał wypadek na ul. (...) było duże natężenie ruchu, odwołując się do stwierdzenia "jak zazwyczaj o tej porze", „pojazdy jechały w korku co chwilę zatrzymując się przez co nie można było rozwinąć większej prędkości” i to też tyczyło się motocyklisty który jechał przed nim w związku z czym nie mógł on rozwinąć większej prędkości niż 30 km/h , chociaż</p>	

świadek nie spoglądał na prędkościomierz by mieć pewność co do tej wielkości. Te informacje nie pokrywały się z ustaleniami faktycznymi. Biegły przy użyciu programu komputerowego T. wyliczył, że gdyby pokrzywdzony jechał z taką prędkością jak wskazał świadek to przy hamowaniu potrzebowalby 14 m do zatrzymania motocykla. Jednocześnie ze śladów hamowania na jezdni wiadomo, że pokrzywdzony podjął manewr hamowania gdy był w odległości 36 m od miejsca zderzenia. Prędkości motocykla wskazanej przez św. L. przeczy również rozmiar uszkodzeń obu pojazdów i przemieszczenie S. na skutek uderzenia motocykla. Wersji świadka o korku na ul. (...) który miał uniemożliwić rozwinięcie prędkości przeczy również fakt, że pokrzywdzony od miejsca gdzie włączył się do ruchu miał przed sobą odcinek drogi o długości 145 m kiedy przed nim nie poruszał się żaden inny pojazd. Świadek również twierdził, że motocykl nie wpadł w poślizg i do zderzenia doszło kiedy motocykl był w pozycji spionizowanej. Zeznaniom w tej części przeczą wyjaśnienia oskarżonego o położeniu się motocykla na prawej stronie

	<p>oraz ślady zabezpieczono przez Policję na jezdni wskazujące na blokowanie tylnego koła motocykla i ślad sunięcia boku motocykla po asfalcie. Z w/w względów zeznania świadka W. L. uwzględniono tylko co do okoliczności zaistniałych po wypadku, gdyż w tym zakresie pokrywały się z wyjaśnieniami oskarżonego.</p>	
<p>protokoły oględzin uszkodzeń motocykla i samochodu marki S. oraz protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>urzędowe dokumenty nie budzące wątpliwości, sporządzone przez uprawnionych funkcjonariuszy (...) K. w N. bezpośrednio na miejscu wypadku</p>	
<p>opinia biegłego K. O.</p>	<p>Opinia sporządzona przez biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego w celu oceny śladów powypadkowych motocykla S. i badania jego stanu technicznego pod kątem czy miał wpływ na zaistnienie i przebieg wypadku. Biegły sądowy dokonał oględzin powypadkowych motocykla S. ustalając jego uszkodzenia, do oględzin biegły wykonał szczegółową dokumentację fotograficzną ze zbliżeniem poszczególnych uszkodzeń. We wnioskach końcowych wykazał, że układy motocykla: jezdny, kierowniczy i hamulcowy były przed wypadkiem</p>	

	<p>kompletne i sprawne technicznie.</p> <p>Opinia pełna, jasna, bez wewnętrznych sprzeczności, nie kwestionowana przez strony.</p>	
<p>opinia główna i uzupełniająca biegłego P. W.</p>	<p>Opinie biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych zarówno główna jak i uzupełniająca były pełne, jasne, bez wewnętrznych sprzeczności. Biegły dokonując rekonstrukcji przedmiotowego zdarzenia zapoznał się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w szczególności wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami świadków, protokołem oględzin miejsca zdarzenia, uszkodzeniach pojazdów biorących udział w wypadku oraz ujawnionych na miejscu wypadku śladów, które to dowody rekonstruując przebieg wypadku skorelował ze sobą. W oparciu o ujawnione na jezdni ślady w postaci blokowania koła motocykla i śladu żłobienia na asfalcie najpierw podnóżka motocykla, a następnie jego plastikowej owiewki biegły wykazał, że pokrzywdzony widząc samochód oskarżonego który wyjechał na skrzyżowanie ul. (...) zaczął motocykl hamować przez odcinek około 7,2</p>	

m hamulcem tylnego koła (wskazywał na to ślad uciekający pod koniec przebiegu w lewo podczas gdy motocykl poruszał się nadal wprost) . Taki sposób hamowania motocykla spowodował że wpadł on w poślizg i jadąc dalej na wprost przechylił się na prawy bok, tracąc stateczność, w konsekwencji sunąc dalej w takiej pozycji całkowicie przewrócił się na prawy bok i zderzył z samochodem oskarżonego. Przy czym biegly ustali w oparciu o ujawnione na miejsce ślady rycia na asfalcie, że utrata stateczności motocykla nie spowodowała od razu jego całkowitego upadku na prawy bok i sunięcia całym prawym bokiem po asfalcie aż do zderzenia tylko, że motocykl jadąc cały czas na przód początkowo przechylił się na prawy bok , a następnie po utracie stateczności przewracał się stopniowo na prawy bok aż do całkowitego przewrócenia. Świadczyły o tym pozostawione na asfalcie ślady tarcia. Pierwszy kontakt z podłożem miał podnóżek jako najbardziej wystająca część, a gdy motocykl położył się jeszcze bardziej na prawym boku po asfalcie zaczęła trzeć plastikowa owiewka. Na podstawie zgromadzonych danych (pozostawionych na jezdni śladów,

uszkodzeń pojazdów, rozrzutu elementów, obrażeń pokrzywdzonego) biegły dokonał wyliczenia rzeczywistej prędkości zderzeniowej motocykla na około 45-50 km/h oraz jego prędkości w chwili gdy zaczął hamować na widok samochodu gdy ten przeciął jego tor ruchu. Nadto biegły wykazał, że ujawnione na miejscu zdarzenia ślady hamowania i blokowania koła motocykla z jego uciekaniem na lewo wskazują, że pokrzywdzony z dużym prawdopodobieństwem użył do hamowania tylko hamulca tylnego koła. Takie hamowanie charakteryzuje się mniejszą skutecznością i zwiększa ryzyko wywrócenia się pojazdu przez co pozbawia motocyklistę panowania nad pojazdem i zmianę toru jego ruchu. Stwierdził, że technika prawidłowego hamowania nakazuje przeprowadzenie hamowania obydwoma hamulcami (przedniego koła i tylnego), przy czym przedni jako bardziej skuteczny, a tylny będący jego wsparciem. Zaletą takiego hamowania jest wysoka skuteczność, która nie powoduje wywrócenia motocykla. Umiejętność prawidłowego hamowania i operowania hamulcami motocykla jest niezbędna do zdania egzaminu praktycznego i otrzymania uprawnień do kierowania

pojazdami kat. A. K. H. (1) takich uprawnień nie posiadał. Nadto biegły wykazał, że gdyby pokrzywdzony jadąc z prędkością 60-64 km/h widząc pojazd oskarżonego rozpoczął hamować z użyciem obydwu hamulców aż do czasu zderzenia i nie doprowadził do wywrócenia motocykla to nie uniknął by zderzenia ale nastąpiłoby ono z mniejszą prędkością rzędu 30-40 km/h co mogłoby mieć wpływ na zmniejszenie obrażeń odniesionych przez niego. Biegły przy opiniowaniu rozważył także wariant, że pokrzywdzony hamował dwoma hamulcami (hamowanie efektywniejsze) ale wtedy wyliczenia wskazywały na jeszcze wyższą prędkość motocykla przed rozpoczęciem hamowania, znacznie przekraczająca administracyjnie dopuszczalną. Przyjmując do opiniowania wariant hamowania tylko jednym hamulcem przyjął zatem dla pokrzywdzonego wersję korzystniejszą z uwagi na wysokość przekroczenia prędkości administracyjnej.

We wnioskach opinii głównej biegły wykazał, że bezpośrednią przyczyną wypadku było naruszenie przez oskarżonego P. B. art. 3 i 25 ustawy prawo o ruchu drogowym poprzez nie zachowanie

szczególnej ostrożności i nieprawidłowe obserwowanie sytuacji na drodze przed wykonaniem manewru wyjazdu z ulicy podporządkowanej na ulicę główną tj. (...), a także niezastosowanie się do znaku A-7 "ustąp pierwszeństwa poprzez przepuszczenie pojazdów jadących po ul. (...). Motocyklista przyczynił się do przedmiotowego wypadku poprzez niezastosowanie się do prędkości administracyjnie dopuszczalnej na tym odcinku drogi która wynosiła 50 km/h. Jadąc ulicą (...) rozwijał prędkość kierowanego motocykla aż do osiągnięcia 60-64 km/h. Poruszając się z taką prędkością rozpoczął manewr hamowania. Prędkość zderzeniowa wyniosła zaś około 45-50 km/h. Przekroczenie przez K. H. (1) prędkości administracyjnie dopuszczalnej pozostawało w związku przyczynowym ze skutkami wypadku. Zdaniem biegłego gdyby kierujący motocyklem jechał z prędkością dopuszczalną administracyjnie i podjął w tym samym momencie co w rzeczywistości manewr hamowania w sposób prawidłowy (obydwoma hamulcami) podczas którego nie doszłoby do wywrócenia motocykla to zdołałby uniknąć wypadku i

	<p>zatrzymać motocykl co najmniej 3 m przed miejscem zderzenia.</p> <p>Biegły również w swojej opinii odniósł się do zeznań św. W. L. i jego twierdzeń, że motocykl przed wypadkiem jechał z prędkością około 30 km/h. Biegły wykazał w przekonujący sposób dlaczego te twierdzenie nie odpowiadają prawdzie. (k. 180-183, 270-272)</p>	
opinia Laboratorium (...) w K. i wynik badania oskarżonego	<p>dokumenty potwierdzające stan trzeźwości i pokrzywdzonego oskarżonego w czasie wypadku</p>	
opinia biegłego medyka	<p>Opinia sporządzona przez biegłego z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii dotycząca obrażeń K. H. (1) odniesionych z wypadku. Opinia sporządzona przez osobę posiadającą wiedzę fachową z zakresu medycyny, rzetelna, uwzględniająca całokształt leczenia pokrzywdzonego, nie kwestionowana przez strony.</p>	
zeznania św. K. H. (2)	<p>do sprawy nie wniosły nic istotnego zeznania św. K. H. (2), która nie widziała wypadku, a pokrzywdzony z którym rozmawiała w szpitalu nie pamiętał jego przebiegu.</p>	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>prywatna opinia przedłożona przez osk. posiłkowego</p>	<p>To dokument prywatny sporządzony przez G. D., na zlecenie osk. posiłkowego który chciał nim obalić wnioski biegłego sądowego rekonstruującego przebieg wypadku odnośnie wyliczonej przez niego rzeczywistej prędkości motocykla zanim rozpoczął hamowanie i prędkości wypadkowej. Sąd przy ustaleniach faktycznych nie uwzględnił prywatnej opinii bowiem pozostawała odosobniona w świetle zgromadzonych dowodów i wniosków biegłego sądowego. Osk. posiłkowy zarzucił, że biegły sądowy przed wydaniem swojej opinii nie dokonał oględzin motocykla przez co nie miał pełnych danych co do jego uszkodzeń. Z tego względu osoba która sporządzała prywatną opinię dokonała takich oględzin co pozwoliło jej wyciągnąć odmienne wnioski. Nie można zgodzić się z takim stanowiskiem gdyż z</p>	

treści tej prywatnej opinii w zakresie ustalenia uszkodzeń powypadkowych motocykla nie wynika nic innego niż to co ustalił biegły z zakresu motoryzacji gdy zaraz po wypadku dokonał oględzin motocykla i sporządził dokumentację fotograficzną (w tym ze zbliżeniami uszkodzeń) zalegającą w aktach sprawy. Z tej dokumentacji korzystał też biegły P. W. przywołując ją przy rekonstrukcji wypadku. Ponadto biegły W. w ustnej opinii uzupełniającej stwierdził, że po tak długim czasie od wypadku, kiedy zlecono mu wydanie opinii bezprzedmiotowe było wykonywanie oględzin motocykla tym bardziej, że w materiale dowodowym znajdowała się już biegłego z zakresu motoryzacji gdzie te uszkodzenia były opisane i sfotografowane. Należy przy tym podkreślić, że w aktach sprawy zalegał także policyjny protokół oględzin uszkodzonych pojazdów gdzie szczegółowo opisano wszystkie uszkodzenia powypadkowe stwierdzone na motocyklu, który również przywoływał biegły sądowy P. W. w swoich opiniach- co dyskwalifikuje w tym zakresie zarzut osk. posiłkowego o braku

ogłędzin przez biegłego sądowego.

G. D. przyjął na podstawie ujawnionych przy swoich oględzinach motocykla, że na oponach są ślady tarcia wskazujące na hamowanie przez motocyklistę przed wypadkiem oboma kołami (przednim i tylnym), takiemu hamowaniu miały odpowiadać ślady hamowania na jezdni. Biegły W. na tą okoliczność stwierdził, że nie wiadomo jaki to ślad na oponie i z jakiego okresu pochodził, równie dobrze mógł być wynikiem wcześniejszego użytkowania motocykla zatem bezprzedmiotowe jest łączenie go z wypadkiem tym bardziej, że na jezdni po wypadku nie stwierdzono innych śladów hamowania niż klasyczny ślad blokowania tylnego koła z uciekającym na lewo śladem który powstaje przy hamowaniu tylnym hamulcem. W takiej sytuacji nie wiadomo na jakie ślady powoływał się G. D. w swojej opinii. Ponadto nie wiadomo na jakiej podstawie G. D. przyjął, że do wywrócenia motocykla nie doszło na skutek zablokowania tylnego koła tylko na skutek wykonania przez motocyklistę skrętu kierownicą w lewo jako manewru obronnego. Pan D. w swoich ustaleniach przyjął, że motocykl już w początkowej fazie swojego hamowania wywrócił się na bok i tak sunął po

asfalcie aż do zderzenia. W aktach sprawy brak jakiegokolwiek materiału na temat takiego manewru, żaden ze świadków o nim nie wspominał, ani nie wyjaśniał oskarżony. Na jezdni brak było śladów wskazujących na skręt w lewo kierownicą motocykla oraz na jezdni brak było śladów wskazujących na tarcie całą powierzchnią boku motocykla przez całą długość hamowania zatem wnioski G. D. w tym zakresie były zupełnie dowolne. G. D. w swojej opinii posługuje się ogólnikowymi sformułowaniami np. "najprawdopodobniej, istnieją przesłanki wskazujące, z zeznań świadka można wnioskować o rzeczywistej prędkości motocykla" - co dyskwalifikuje ta opinię jako rzetelną i jasną. Biegły sądowy P. W. odnosząc się do prywatnej opinii wykluczył stosowanie takiej metodologii pracy jaką przyjął jej twórca który do obliczeń przyjmował dowolne wskaźniki byle pozwalały mu na wyliczenie zaniżonej prędkości przed wypadkowej motocykla niż wskazana przez biegłego W.. Taki efekt uzyskał choćby poprzez przyjęcie opóźnienia hamowania dla mokrej nawierzchni kiedy w czasie zajścia nawierzchnia była sucha, wyliczając czas

zadziałania układu hamulcowego przyjął wartości dla samochodów ciężarowych i autobusów, a powinien dla samochodu osobowego i motocykla. W treści swojej opinii przyjął, że motocyklista hamował prawidłowo dwoma hamulcami ale do wyliczeń zastosował współczynnik hamowania jednym hamulcem. Dla P. W. wobec zarzutu, że nie pracował na najnowocześniejszym programie komputerowym nie było najistotniejsze czy opinia jest efektem najnowszego programu komputerowego na jakim biegły przeprowadzał symulacje tylko efektem zakresu wprowadzonych do programu komputerowego rzetelnych danych oraz czy są one zgodne z materiałem zawartym w aktach . Program na którym on sam pracował był równie dobry jak pana D. i prowadził do prawidłowych, nie zaniżonych wyliczeń prędkości motocykla, ponadto efektem pracy biegłego jest pełny raport którego nie zawiera prywatna opinia. Z tych też względów prywatna opinia G. D. jako stronicza i odosobniona nie została wykorzystana do ustaleń faktycznych.

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W dniu 22 października 2019r. w N. około godz. 15.45 osk. P. B. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując na ul. (...) samochodem marki (...) nr rej. (...) z zamiarem wykonania skrętu w lewo, dojeżdżając do skrzyżowania z ul. (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdom poruszającym się jezdnią ulicy (...) z jego lewej strony i wyjechał na skrzyżowanie czym doprowadził do zderzenia z motocyklem marki (...) nr. rej. (...) kierowanym przez K. H. (1), w wyniku czego motocyklista doznał obrażeń ciała w postaci wielopoziomowych złamań żeber prawych III-XI w odcinkach tylnych i żebra VIII lewego w części przykręgosłupowej, rozerwania mięszu płuca prawego z obecnością</p>			

krwiaka w jamie opłucnej, stłuczenia płuc z wysiękiem z lewej jamy opłucnej, ostrej niewydolności oddechowej, kompresyjnego złamania trzonu kręgu Th 8 w zakresie I, II i III kolumny, z zachowaną tylną ścianą trzonu kręgu i ze szczeliną złamania przechodzącą przez prawoboczną część przynasady i łuku kręgu, wieloodłamowego złamania czaszki w okolicy otworu owalnego po stronie lewej stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

Nie budzi żadnej wątpliwości, że oskarżony takim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 177 § 2 kk, przy czym K. H. (1) prowadząc bez uprawnień kierowany przez siebie motocykl z prędkością przekraczającą administracyjnie dopuszczalną, przyczynił się do przedmiotowego wypadku co wykazały opinie biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.

Bezpośrednią przyczyną wypadku było naruszenie przez oskarżonego P. B. art. 3 i 25 ustawy prawo o ruchu drogowym poprzez nie zachowanie szczególnej ostrożności i nieprawidłowe obserwowanie sytuacji na

drodze przed wykonaniem manewru wyjazdu z ulicy podporządkowanej na ulicę główną tj. (...), a także niezastosowanie się do znaku A-7 "ustęp pierwszeństwa poprzez przepuszczenie pojazdów jadących po ul. (...). Obrażenia ciała jakich w wyniku zderzenia pojazdów doznał K. H. (1) były chorobą realnie zagrażającą jego życiu – zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 kk.

Motocyklista K. H. (1) przyczynił się do przedmiotowego wypadku poprzez niezastosowanie się do prędkości administracyjnie dopuszczalnej na tym odcinku drogi która wynosiła 50 km/h. Jadąc ulicą (...) rozwijał prędkość kierowanego motocykla aż do osiągnięcia wartości 60-64 km/h. Poruszając się z taką prędkością rozpoczął manewr hamowania. Przekroczenie przez K. H. (1) prędkości administracyjnie dopuszczalnej pozostawało w związku przyczynowym ze skutkami wypadku. Gdyby kierujący motocyklem jechał z prędkością dopuszczalną administracyjnie i podjął w tym samym momencie co w rzeczywistości manewr hamowania w sposób prawidłowy (obydwoma hamulcami) podczas którego nie

doszłoby do wywrócenia motocykla to zdołałby uniknąć wypadku i zatrzymać motocykl co najmniej 3 m przed miejscem zderzenia. Biegły sądowy uzasadnił, że technika prawidłowego hamowania motocykla nakazuje przeprowadzenie hamowania obydwoma hamulcami (przedniego koła i tylnego), przy czym przedni jako bardziej skuteczny, a tylny będący jego wsparciem. Zaletą takiego hamowania jest wysoka skuteczność, która nie powoduje wywrócenia motocykla. Umiejętność prawidłowego hamowania i operowania hamulcami motocykla jest niezbędna do zdania egzaminu praktycznego i otrzymania uprawnień do kierowania pojazdami kat. A. K. H. (1) takich uprawnień w dacie wypadku nie posiadał. Z wyliczeń biegłego wynikało, że gdyby pokrzywdzony jadąc z prędkością 60-64 km/h i widząc pojazd oskarżonego rozpoczął hamowanie z użyciem obydwu hamulców aż do czasu zderzenia i nie doprowadził w tym czasie do wywrócenia motocykla to nie uniknął by zderzenia ale nastąpiłoby ono z mniejszą prędkością rzędu 30-40 km/h co mogłoby mieć wpływ na zmniejszenie odniesionych przez niego obrażeń ciała.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B.	I, III	I, III	Uznając winę oskarżonego wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a jej wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat uznając iż jest to wystraszające do osiągnięcia celów kary. Oskarżony jest długoletnim kierowcą, do tej pory niekarany co uwzględniono na jego korzyść, do wypadku doszło nieumyślnie, a pokrzywdzony przyczynił się do zaistnienia jego skutków w zakresie doznanych obrażeń co znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu. W tej sytuacji zdaniem Sądu orzeczone w dolnych granicach ustawowych kara jest sprawiedliwa i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości zarzucanego czynu, a dwuletni okres próby pozwoli zweryfikować przez ten czas czy postawiona prognoza co do osoby oskarżonego - okazała się właściwa. W ramach środków probacyjnych zobowiązano oskarżonego do informowania Sądu na piśmie raz na kwartał o przebiegu okresu próby.
P. B.	II	II	W trybie art. 46 § 2 kk orzeczono oskarżonemu środek kompensacyjny w postaci nawiązki

			<p>poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. H. (1) kwoty 2500 zł. Jest to jedynie częściowa i symboliczna rekompensata za doznany ból i cierpienie bowiem pokrzywdzony po wypadku przeszedł długotrwałe leczenie szpitalne i rehabilitację. Pełna rekompensata utraty zdrowia i poniesionego uszczerbku nastąpi z polisy ubezpieczeniowej. Z tego tytułu ubezpieczyciel wypłacił pokrzywdzonemu odszkodowanie z polisy OC oskarżonego ale K. H. (1) w toku procesu nie był w stanie określić jego wysokości (otrzymał je w kilku transzach, było to kilkadziesiąt tysięcy złotych). Nadto postępowanie odszkodowawcze jeszcze się nie zakończyło z uwagi na brak prawomocnego wyroku.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>Kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa w zakresie wydatków obciążono oskarżonego tylko w części, uznając, że wysokość powstałych wydatków była także wynikiem działań osk. posiłkowego wnioskującego o uzupełniające opinie biegłego do rekonstrukcji wypadku bo pokrzywdzony chciał wybronić się od zarzutu przyczynienia się do wypadku.</p> <p>Od oskarżonego zasądzono na rzecz osk. posiłkowego koszty występowania w sprawie pełnomocnika według stawek wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>	
<p>Podpis</p>		

--	--